

„Härra Rahuleid!”

Ei vastust ühtigi.

Weel valjem loputas turjustaja wanamoor ja ülendatud häällega hõikas ta:

„Härra Rahuleid!”

Mis aga tulenemata jäi, see oli vastus.

Ning kõvemini ja taga järel kõvemini põrutas ja muidistas wihae naesterahwas luffus usse fallal. Et ta mees teda tuimast üksi jättis, tegi teda weel wihasemaks. Ta kutsus teda. „Põruta sa tugevamine”, äsitas Truuta.

„Ehk ei ole teda toas olemaski,” katkus isand Tang aralt õnne.

Aga nagu oleks saatlus tuhvislikangest tahtnud pilgata, kõlas häkitset hele kõlin roost. Sell oli pimedas krobades kogemata ühe emand Tang'i pärast olewa waase ümber lükhanud, ning nimelt hr. Rahuleid'i tasku-nuri päale.

„Hedekene, mu fallis waase!” tiskas wiha pärast üsna haige madam Tang. „Ning sina arupundusine seisad siin ja idendad, keegi ei olla toas! Ei, seda ei jõua keegi ingel wälja fanatada! Miss sa jätsid mu waase sinna tippa? Et ütle mulle! On see ka üks wäljajürimise aši? Mis? Wait! Waleta sa ometi sund lahti ei tee!”

Paugutadi tuliste, särati hästi. Lõppets ähvardas krapatas moorile positseiga. See ajas hirmuud sellise fananaha üle feha. Temas töüs tundmus, siin muud ei aidata, kui häälitsemine. Oma loomu pooltest peene hääle weel enam ülen-dades, et sellele wõdra heli anda, hüüdis ta uhkesti: „Olen haige — tahau rahu — homme hommiku!”

„See ju otse naesterahwa hääl!” tiskas jälle tigedaste emand Tang. „Nr. Rahuleid, homme kasite mu fortterist! Minu maja on anna inimesele, aga mitte hulgustele! Ja maksma peate kõik —”

„Sul on õigus, pai Truuta,” katkus mees teda meelitada, salaja lootes, õige pea soojala sisse saada.

Tühi lootus. Nagu oleks keegi petroosiumi tulesse walanud, nii plahvatas hulgustega naesterahwas ägedaste tülitsema.

„Sooh? Wõi on mul õigus? Ehk on sul fa õigus, et sa wõbraid naesterahwaid majas pead?”

„Aga, Truuta, mis wõin ma selle ette, et hr. Rahuleid —”

„Eks ja ju üürimud fortteri selle inimesele?”

„Ei, see oli sinu tegemine —”

„Kole loom, sina! Sa ju ise oma enese käega finnitasid sedeli maja fulge: siin on fortter üürida.”

„Eks küll! Aga —”